

form af den tvungne, skriftlige APV. Men sådan er virkeligheden jo ganske enkelt ikke. At lave en APV handler om, at arbejdsgiveren i et samarbejde med sine medarbejdere skal gå virksomheden igennem for at se, om der er nogen arbejdsmiljøproblemer.

Jeg har svært ved at se, at det skulle være en stor byrde for virksomhederne, og for de fleste små virksomheder er det i hvert fald en ganske overkommelig opgave. APV'en er ikke en byrde, det er et hjælpemiddel i arbejdet.

Forslagsstillerne vil liberalisere reglerne for bedriftssundhedstjenesten og ophæve godkendelsesordningen – et forslag, jeg selvfølgelig ikke kan tilslutte mig. Som bekendt har regeringen sammen med SF og Enhedslisten besluttet at udbygge BST til hele arbejdsmarkedet.

Jeg er bange for, at forslagsstillerne undervurderer betydningen af den kvalitetssikring af BST'erne, som blev indført med godkendelsesordningen, som netop skulle sikre, at den rådgivning, virksomhederne får, er i orden.

Arbejdsmiljøproblemer er ofte komplicerede, tekniske eller vanskelige at håndtere, og man kan ikke forvente, at alle virksomheder er i stand til selv at håndtere alt fra indeklima til psykisk arbejdsmiljø. Her må virksomhederne kunne trække på den rådgivning, som de med godkendelsesordningen kan være sikre på er i orden.

Forslagsstillerne vil også hæve grænserne for, hvornår virksomhederne skal etablere sikkerhedsorganisation. Denne del af forslaget afslører, at forslagsstillerne burde have læst korrektur på deres forslag, inden det blev fremsat her i Tinget. Om APV'en skriver forslagsstillerne:

»For de mindste virksomheder er udformningen af APV'en stadig en administrativ byrde, idet der bl.a. ikke findes en sikkerhedsorganisation ...«.

Derfor foreslår man at hæve grænsen for APV til fem ansatte. Og senere i samme beslutningsforslag foreslås det at hæve grænsen for pligt til at etablere sikkerhedsorganisation fra de nuværende fem til ti ansatte, i nogle tilfælde endog 20. Det hænger jo ikke sammen.

Sikkerhedsorganisationen er sammen med APV'en centrale elementer i virksomhedernes forebyggende arbejdsmiljøarbejde, og jeg mener, at vi med grænsen på fem ansatte har fået sat en god og fornuftig grænse.

Der er også fornuft i, at medlemmerne af sikkerhedsorganisationen via en grundlæggende 37 timers arbejdsmiljøuddannelse bliver klædt

på til at varetage arbejdsmiljøarbejdet, uanset hvilken type virksomhed der er tale om.

Til sidst lægger forslagsstillerne op til at afskaffe mål- og rammestyningen af Arbejdsmiljørådets og branchearbejdsmiljørådenes arbejds-miljøindsats. Jeg vil i den forbindelse gerne minde om, at der hvert år tilgår Arbejdsmiljørådet og branchearbejdsmiljørådene betydelige midler. Jeg er som øverste ansvarlige på dette område også ansvarlig for, at disse midler forvaltes på en ordentlig måde.

Der er lagt en helt klar linje i forhold til partsindsatsen, og den går på, at der naturligvis tages udgangspunkt i, at det er parterne, herunder branchearbejdsmiljørådene, der ved, hvilke initiativer der er behov for at iværksætte. Denne linje følges, både når jeg melder tilbage på planen for den samlede partsindsats, og når der bevilges tilskud til konkrete initiativer. Derfor har jeg da normalt heller ikke bemærkninger til planerne, så længe de holder sig inden for de rammer og regler, der er udstukket. Det betyder ikke, at intet laves om. Faktisk har jeg igangsat en drøftelse med Arbejdsmiljørådet om en evaluering af partsindsatsen.

Regeringen har ikke ændret politik på arbejdsmiljøområdet. Målsætningen er fortsat, at alle lønmodtagere skal sikres et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Regeringen afviser derfor fortsat blankt beslutningsforslaget.

Carsten Hansen (S):

Jeg skal starte med at meddele, at De Radikales ordfører på området, hr. Anders Samuelsen, ikke kan være til stede i dag, og på hans vegne afvise forslaget på De Radikales vegne.

Det er fjerde gang, vi skal behandle det her forslag, som arbejdsministeren sagde. Sidste gang var det en måned før jul, og dengang havde arbejdsministeren ikke forbindelse til julemanden. Og jeg kan afsløre, at her to måneder før jul har vi heller ikke forbindelse til julemanden.

Det er lidt beskæmmende, at vi gang på gang skal se forslag fremsat, som under dække af regelforenklinger reelt er forslag med forringelse og udhuling af borgernes og lønmodtagernes rettigheder.

Vi har i det progressive flertal på arbejdsmiljøområdet flere gange fremlagt vores visioner med incitamentspakken, udvidelse af BST-pligten, så den gælder hele arbejdsmarkedet, stramning af tilsynet på de ti særlig farlige områder,